

ת"פ 45961/07/17 - מדינת ישראל נגד נאגי נתנאל נסים,

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45961-07-17 מדינת ישראל נ' נסים(אחר/נוסף)

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר	בפני
מדינת ישראל ע"י תביעות מחוז ירושלים	בעניין:
המאשימה	
נגד	
נאגי נתנאל נסים, ע"י ב"כ עו"ד עירוני,	
עו"ד עמון, עו"ד רייכברך	
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום, בכך שבשלוש הזדמנויות סחר בסם מסוג קוקאין אל מול סוכן משטרה (סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים). באישום הראשון מדובר באירוע סחר מיום 15.3.2017 בסם במשקל 2.47 גרם נטו תמורת 2,200 ₪; באישום השני מדובר באירוע סחר מיום 21.3.2017 בסם במשקל 2.35 גרם נטו תמורת 2,500 ₪ ובאישום השלישי מדובר באירוע סחר מיום 3.4.2017 בסם במשקל 2.37 גרם נטו תמורת 2,000 ₪.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 30 חודשים לכל הפחות, על-פי מתחם דו-ספרתי מצטבר לכל עבירה ועבירה, וזאת בשל חומרת המעשים, המניע הכלכלי לביצוע העבירות וטיבו הרע של הסם.

מאידך, הסניגור טוען כי יש מקום להסתפק בהמלצת שירות המבחן, שהולמת את התהליך השיקומי שהנאשם עבר לאורך למעלה משנה בפיקוחם של בית המשפט ושירות המבחן.

רישום פלילי

לנאשם רישום פלילי בעבירת איומים משנת 2015 בגינו הוטל עליו מאסר מותנה.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר באדם כבן 27, נשוי ואב לתינוק. במסגרת הליך המעצר הנאשם עבר טיפול תחת פיקוח שירות המבחן, וכיום הוא מצוי בתנאים של מעצר בית לילי והותר לו לצאת לעבודה. השירות מגולל את קורות חייו של הנאשם מילדותו. לאחר סיום לימודי התיכון הוא התגייס לצבא ושירת כשנתיים שבסופן השתחרר מוקדם מן הצפוי בשל אי התאמה, עובדה עליה הוא מתחרט היום. לאחר הצבא עבד בעבודות שונות, אך צבר חובות והסתבך לדבריו עם גורמים עבריינים, הסתבכות שהייתה ברקע מעורבותו בעבירות בביצוען הודה לפני. יחד עם זאת הוא הצליח להסדיר את חובותיו בסיוע בני משפחתו, ולאחר הגשת כתב האישום בתיק זה, נישא ונולד לבני הזוג ילד לאחרונה. כיום הנאשם עובד בחברה כצובע ומסמן כבישים, והוא מתואר ע"י מעסיקו כעובד חרוץ וממושמע, ובכוונת המעסיק אף לקדמו. הנאשם מסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות מעדות על שימוש בסמים. לפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות למעשיו, וטען כי בוצעו על רקע משבר אישי שחווה, חבירה לגורמים שוליים, רצון להשיג רווח מהיר ותחושת ניכור שחווה באותה עת ממשפחתו שביקרה את התנהלותו. שירות המבחן ציין כי הנאשם חש בושה מן המעשים והרושם הוא כי מדובר בנטילת אחריות מלאה למעשים. שירות המבחן ציין את שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עמו לאורך הדרך, שלא כללה טיפול בנושא סמים או אלוהול בהיעדר נזקקות טיפולית. שירות המבחן שקל את הגורמים מגבירי הסיכון ואת אלו מפחיתי הסיכון והעריך כי קיים סיכון להישנות עוברת חוק. שירות המבחן עמד על כך שהנאשם שיתף פעולה לאורך הדרך עמו, הן בהליך המעצר והן בהליך העיקרי, אלא שאף אם סבר שירות המבחן שיש מקום להמלצה טיפולית בדמות שילוב בטיפול קבוצתי לעוברי חוק, הרי שנסיונות חיו של הנאשם, היותו אב טרי ועובד במשרה מלאה, לא יאפשרו את הפניות הנדרשת לתהליך שכזה. לכן המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מוחשי של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

שלחתי את הנאשם אל הממונה על עבודות שירות, אשר מצא אותו מתאים לריצוי עבודות שירות ב"נווה עמית" במוצא עלית.

קביעת מתחם הענישה

מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

הערך המוגן

מעשיו של הנאשם פגעו בערך המוגן של שלום הציבור ובריאותו. נגע הסמים פשה בחברתנו, והוא פוגע בכל חלקי החברה ללא אפליה, למרבה הצער. ב-ע"פ 3669/14 **בולן** נ' **מ"י** (מיום 18.12.2016) נאמר: "אין צורך להכביר

מילים על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, לנוכח פוטנציאל הנזק המשמעותי הגלום בהן - הן לחברה בכללותה והן לניזוקים הישירים - ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה מרתיעה, שאף מצויה במגמת החמרה".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין

בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בשלוש עבירות של סחר בסמים מול סוכן תמורת בצע כסף; אלמלא היה מדובר בסוכן, הנזק שהיה צפוי להיגרם מן העבירה הוא חמור מבחינת הפגיעה במשתמשי הסמים, בבריאותם ובתמיכה בהמשך התמכרותם, תוך שלקחתי בחשבון את סוג הסם; הנאשם אחראי בלעדית למעשים, ואחריות זו מתגברת שעה שמדובר במעשים חוזרים ונשנים - הדבר משליך כמובן על החומרה הנובעת מאי-עצירת עשיית המעשים בכל שלב בו היה ניתן לעשות זאת.

מדיניות הענישה הנוהגת

סקירת הפסיקה מלמדת כי הכלל הוא עונש מאסר בפועל. בהקשר זה אפנה לסקירת הפסיקה המקיפה שערך כב' סגן הנשיאה, השופט קובו (כתוארו אז) ב-ת"פ (רמלה) 28270-11-15 מ"י נ' **בוקובזה** (מיום 2.4.2017 בסעיף 12 לגזר הדין). לצד זאת ניתן למצוא פסיקה המסתפקת בגזירת הדין על דרך של מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות של סיוע לסחר בקוקאין במשקל 8 גרם (5 חודשי עבודות שירות על סמך מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר) כפי שנקבע בת"פ (מחוזי חיפה) 22435-01-15 מ"י נ' **שעיב** (מיום 16.2.2016). במסגרת תיק אחר, [עפ"ג (חיפה) 53142-12-16 **רחימוב** נ' מ"י (מיום 17.5.2017)], הגיע בית המשפט לתוצאה של 6 חודשי עבודות שירות מחמת שיקום בנסיבות של סחר ב-15 גרם קוקאין והחזקת חשיש להחזקה עצמית (נקבע מתחם ענישה שבין 13 ל-30 ח' מאסר).

מתחם הענישה

ראשית, אקבע מתחם ענישה אחד עבור שלושת האישומים, לנוכח זהות הנאשם ואותו סוכן משטרתי, אותו סוג סם ותמורה דומה, והקרבה בזמן בין האירועים, כל זאת בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 בנ' **ג'אבר** נ' מ"י (מיום 29.10.2014).

שנית, לנוכח הפסיקה הנוהגת עליה עמדתי ולנוכח נסיבות ביצוע העבירה שפורטו, אני סבור שיש לקבוע מתחם שבין 5 ל-12 חודשי מאסר, לרבות אפשרות של ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות. מפנה בהקשר זה לגזר דין שנתתי בת"פ 66475-11-16 מ"י נ' **אבו חצירה** (מיום 30.4.2018), שם תלוי ועומד ערעור המדינה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין

ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם מעולם לא נשא עונש מאסר, כך שלבטח מדובר בפגיעה משמעותית בו ובמשפחתו הטריה, כאשר לאחרונה הפך לאב לראשונה; מאז נעצר שהה הנאשם בתנאים מגבילים תקופה לא קצרה ואלו הוקלו לנוכח התקדמותו, שיתוף הפעולה

שלו עם שירות המבחן והשמירה על התנאים; הנאשם נטל אחריות משמעותית לחייו וניתן לומר שהעלה את חייו על פסים של התנהלות נורמטיבית, הן בתחום העבודה והן בתחום המשפחה; לנאשם אמנם עבר פלילי, אך הוא אינו ממין העניין ועיון ברישום מלמד כי אין מדובר בעבירות ברף חומרה גבוה בתחום האלימות.

המיקום במתחם

בענייננו, אין בנמצא שיקולים לקולא או לחומרא המאפשרים סטיה מן המתחם.

מחד, מדובר באדם בן 27, אשר נמצא בשנה האחרונה על מסלול חיובי של ייצוב חייו - הן בהיבט התעסוקתי והן בהיבט המשפחתי - הוא נישא והפך אב לתינוק. בעבודתו הוא מגלה אחריות רבה כפי שעולה מהתסקיר, ולאורך תקופת משפטו לפניי, שמר על תנאי השחרור ושיתף פעולה עם שירות המבחן. סבר כי הנאשם לא יהיה פנוי, מחמת עבודתו וחיי משפחתו הטריה, לתהליך טיפולי, וממילא לא נרשמה נזקקות טיפולית בתחום הסמים. לכן המליץ שירות המבחן כפי שהמליץ. עברו הפלילי של הנאשם אינו רלבנטי לעבירות הסמים בהן הורשע לפניי.

מאידך, עדיין מדובר בעבירות חמורות, ראויות לגינוי, שבוצעו מבצע כסף ומתוך רצון אנוכי להיחלץ ממצוקה כלכלית בה היה שרוי הנאשם. כאמור, על-פי הפסיקה שצינתי, קיימת מגמת החמרה בענישה כאשר "כלל האצבע" הוא מאסר בפועל.

אלא שבאוגוסט 2015 פורסמו מסקנות "הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים - דין וחשבון" בראשות כב' שופטת בית המשפט העליון בדימוס, דליה דורנר (להלן - **ועדת דורנר**). בעמ' 19 לדו"ח מציינת הוועדה כך: "הרתעה היוותה שיקול מרכזי בענישה ע"פ המודל הקלאסי. עד לאחרונה, עם כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, גם בישראל הדגיש בית המשפט העליון את שיקול ההרתעה כשיקול מרכזי בקביעת חומרת העונש. אולם, בניגוד לאינטואיציה החזקה הקיימת בציבור ולעתים גם בקרב העוסקים בתחום, המחקרים הרבים שבחנו את תיאוריית ההרתעה לא מצאו קשר בין חומרת הענישה להרתעה. לפיכך, מקובל כיום על מרבית הקרימינולוגים כי ככלל החמרה בעונשי מאסר אינה מקדמת הרתעה כללית, והקלה בעונשים אלו אינה פוגעת בהרתעה" (ההדגשות הוספו). מסקנות והמלצות דו"ח דורנר נבדקו ע"י גורמים שונים לרבות "צוות התביעה לבחינת יישום דו"ח דורנר", וגם שם ניתן למצוא כי ההשקפה שתוארה לעיל מצאה לה ביטוי נכבד במסקנות הצוות. מעבר לכך, ברוח המלצות וועדת דורנר, חוקקה לאחרונה הוראת שעה בחוק העונשין [תיקון 133 לחוק העונשין, ס"ח תשע"ח, 2742, 26.7.2018, עמ' 286 - תחולת התיקון מיום 1.4.2019], שתמציתה, הארכת התקופה המירבית של עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ל-9 חודשים, כאשר צוין בדבר הצעת החוק כך: **"כחלק מהמלצות הועדה שעסקה, בין השאר, בענישה בדרך של ריצוי מאסר בעבודות שירות, הוצע להרחיב את השימוש בענישה בקהילה כתחליף לעונשי מאסר קצרים, תוך שמירה על עקרון ההלימה בין חומרת העבירה לעונש הקהילתי שיוטל על העבריין"** [הצעת חוק העונשין (נשיאת מאסר בעבודות שירות - הוראת שעה), התשע"ז-2016, ה"ח הממשלה, 1019, 14.11.2016, עמ' 654].

פועל יוצא מכל אלו הוא, שסברתי כי לנוכח עקרון ההלימה מחד, ועקרון השפיטה האינדיבידואלית מאידך, לאחר שלקחתי בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה ואת נסיבותיו של הנאשם גם יחד, העונש הראוי להטיל עליו הוא מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה המירבית בצירוף ענישה כספית משמעותית. בכל אלו, יש לטעמי, לשקף את חומרת המעשים ואת המחיר הנלווה להם לצד אי-גרימת נזק ארוך טווח לנאשם, כתוצאה משליחתו אל מאחורי סורג ובריה, כמי

שמעולם לא ריצה עונש שזכה.

לכן, במקום את הנאשם עד מחצית המתחם, דהיינו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 4.11.2018, אשר ירוצו ב"נווה עמית" במוצא עלית וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש. על הנאשם להתייצב אצל הממונה בבאר שבע ביום 4.11.2018 עד לשעה 08:00.
- ב. 7 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי פקודת הסמים (למעט שימוש עצמי והחזקת כלים לשימוש עצמי) וזאת בתוך שלוש מהיום;
- ג. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירה של שימוש עצמי בסמים או החזקת כלים לצורך סמים בשימוש עצמי, וזאת בתוך שלוש שנים מהיום;
- ד. קנס בסך 10,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.1.2019, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל בחודש. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.
- ה. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, במסגרתו חובה על הנאשם למסור בדיקת שתן בתדירות שלא תפחת מאחת לשבועיים. הטלת הצו נועדה לוודא כי הנאשם אכן שומר על ניקיון מסמים ונועדה להרתיעו לבל יפר את הצו, שכן הובהר לו שבמהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, והפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ו. התחייבות בסך 20,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים (למעט שימוש עצמי והחזקת כלים לשימוש עצמי) במשך שנתיים מהיום או 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירות בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

הסם יושמד.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' חשוון, התשע"ט, 18 אוקטובר 2018 במעמד הצדדים.

